

Εδώ Φιλιάτες...

Οσοι θέλετε να γνωρίσετε και να πάρετε μια γεύση και από την άλλη Ελλάδα, πέραν εκείνης των Αθηνών, δεν έχετε παρά να επισκεφθείτε τα Μουργκανοχώρια του Δήμου Φιλιατών. Στην εθνικά αυτή ευαίσθητη περιοχή τίποτε πλέον δεν κινείται προς την ενθαρρυντική κατεύθυνση και η Ελληνική πολιτεία κάνει την εμφάνιση της μόνον όταν αυτή έχει σχέση με τις υποχρεώσεις του πολίτη απέναντι της. Ναι, αυτή είναι η αλήθεια όσο πικρή και αν είναι, αφού κανένα αποτελεσματικό μέτρο δεν έχει ληφθεί και δεν λαμβάνεται από πουθενά, προκειμένου να ενισχυθεί και η φιλότιμη προσπάθεια που χρόνια τώρα καταβάλλουν οι κάτοικοι αυτών των χωριών για να τα κρατήσουν όρθια και ζωντανά. Ως πότε όμως θα συμβαίνει αυτό;

Χωριά που άλλοτε έσφυζαν από ζωή και ζωντάνια όπως η Λίστα, το Κουρεμάδι, η Καλλιθέα, η Λεπτοκαρυά, η Χαραυγή, η Αγία Μαρίνα, η Ραβενή και άλλα, σήμερα όλα τους έχουν μεταβληθεί σε μια άγρια πράσινη έρημο και το μέλλον τους όχι μόνο είναι αβέβαιο, αλλά εμείς θα λέγαμε και προδιαγεγραμμένο. Πολλές οι ανάγκες για τους εκεί εναπομείναντες συμπατριώτες μας και ακόμη περισσότερα τα καθημερινά τους προβλήματα. Το σοβαρότερο και σημαντικότερο εξ αυτών αυτή την εποχή, είναι η συγκοινωνία με την έδρα του δήμου Φιλιατών. Εδώ το λεωφορείο του «Καποδίστρια» όχι μόνο δεν βρίσκεται στο δρόμο, αλλά ούτε καν έχει ξεκινήσει.

Ναι, πολύ καλά το ακούσατε, διότι πώς αλλιώς μπορεί να το πει κανείς, όταν αυτά τα χωριά καίτοι απέχουν όλα τους πάνω από 35 χλμ. από την έδρα του Δήμου, δεν έχουν καθόλου συγκοινωνία με τους Φιλιάτες; Το πόση σοβαρότητα έχει για τους κατοίκους και πόσο αναγκαία είναι γι' αυτούς η συγκοινωνία καθρεφτίζεται ανάγλυφα από μια κουβέντα που έκανα με μερικούς από τους συμπατριώτες μας που συνάντησα μια μέρα στην Βροσίνα μεταξύ των οποίων και τους Σταύρο Τζαρέλα, Σταύρο Παπαδημητρίου, Γιώργο Παπαχαραλάμπους, Βασίλη Παπαδημητρίου, Προκόπη Θεοδώρου, Δήμο Εξαρχο και Ζώτο Μιχάλη. Όλοι τους με ένα στόμα και η πρώτη τους κουβέντα, φυσικά μετά τον καφέ και τη μπύρα, ήταν η έλλειψη της συγκοινωνίας και τη δυσκολία που έχουν

για να πηγαίνουν στους Φιλιάτες.

Γράψε κάτι μου είπε ένας από την παρέα και αμέσως ένας άλλος συμπλήρωσε. Γράψε κάτι στα «Θεσπρωτικά Νέα» μπας και συγκινηθεί κανένας από τους αρμόδιους και να γίνει η χώρα στάρι. Τί να γράψει κανείς και τί να πει σε αυτούς τους συμπατριώτες μας που σε πνίγει το δίκιο τους;

Μήπως όμως ο κ. δήμαρχος των Φιλιατών έχει να τους πει κάτι ή πολύ περισσότερο μπορεί να λύσει το πρόβλημα τους; Μήπως λέω, μήπως; Από όσα στη συνέχεια μου είπαν οι συνομιλητές μου το πρόβλημα θα μπορούσε να επιλυθεί έστω και μερικώς με τα λεωφορεία του Δήμου. Μια φορά την εβδομάδα, βρε αδερφέ, να διέρχεται από τα χωριά το λεωφορείο του Δήμου, μου είπε ο συντοπίτης μας και τέως Δημοτικός Σύμβουλος Σταύρος Παπαδημητρίου για να μπορούν έτσι και όλοι οι κάτοικοι να πηγαίνουν στους Φιλιάτες.

Το κέρδος από μια τέτοια κίνηση θα είναι μεγάλο και για το Δήμο και για μας συμπλήρωσε ο κ. Τζαρέλας. Εσείς κύριε Δήμαρχε τί λέτε και τί απαντάτε σε όλα αυτά; Εμείς πρωτίστως απαντάμε ότι γνωρίζουμε τη δυσκολία του προβλήματος. Το πρόβλημα όμως αυτό είναι ανάγκη να επιλυθεί, διότι πέραν όλων εκείνων που σχετίζονται με την υποχρέωση της πολιτείας που έχει απέναντι στον πολίτη της υπεισέρχονται και εθνικοί λόγοι και μάλιστα πολύ σοβαροί για το μέλλον αυτής της περιοχής.

Φυσικά όλα αυτά τα γνωρίζετε και όπως προαναφέραμε δεν υποβαθμίζουμε την δυσκολία του προβλήματος. Ο καλός ο καπετάνιος όμως στη φουρτούνα φαίνεται. Δεν συμφωνείτε; Τα «Θεσπρωτικά Νέα» απευθύνουν έκκληση όχι μόνο στον κ. δήμαρχο Φιλιατών, αλλά και σε κάθε αρμόδιο φορέα του τόπου μας να δουν όλοι μαζί και να λύσουν αυτό το πρόβλημα, διότι ο πολίτης όπως και σεις γνωρίζετε δεν έχει μόνο υποχρεώσεις αλλά και δικαιώματα. Και κάτι ευχάριστο για το τέλος. Το εβδομαδιαίο δρομολόγιο του λεωφορείου μεταξύ Αθηνών και Μουργκανοχωρίων, το οποίο είχε διακοπεί, κατόπιν αόκνων και επίμονων προσπαθειών από τον εκδότη και Διευθυντή των «Θεσπρωτικών Νέων» κ. Κων. Γκόρτσο, ξαναρχίζει τα δρομολόγια του από τις 20 Ιουνίου.

Η εφημερίδα αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει δημοσίως όσους συνέβαλαν στην επίλυση αυτού του προβλήματος το οποίο σίγουρα θα διευκολύνει πολλούς από τους συμπατριώτες μας να πάνε το καλοκαίρι στα χωριά τους και να δώσουν έτσι έστω και για λίγο μια νότα χαράς και αισιοδοξίας στον τόπο.

Άρθρο του συνεργάτη των "Θεσπρωτικών νέων" Αχιλλέα Παπαχαλαράμπους

Μάρτιος 2004